

ראיון עם אחמד מסארווה – מראיינת תקוה לוי - 22.5.2012

תקוה – מתי נפגשת לראשונה עם ארגון הלה?

אחמד – הייתי יושב ראש ועד הורים בבית ספר תיכון בערערה. באותה תקופה הייתה בעיר ועדה קרואה ויושב ראש הועדה היה ציון הדר, שהחליט להפריט את בית הספר התיכון ויצאנו אז למאבק נגד רעיון ההפרטה. עיקרון ההפרטה אומר שהגוף שינהל את בית הספר ינגוס מתקציבו ולכך התנגדנו. בנוסף גוף כזה ינהל את בית הספר מנקודת המבט הכלכלית שלו ולא משיקולים פדגוגיים. במקרה זה להורים אין השפעה אין מה לומר על הלימודים מפני שמדובר בגוף פרטי. נתקלנו בקושי ובבעיה כיצד לנהל את המאבק מבחינה חוקית ולא היה אל מי לפנות. ועד ההורים הארצי אליו פנינו לא הראה עניין, לא סייע והפנה אותנו בלך ושוב. במקרה, נודע לנו על ארגון הלה שפעילותו מתמקדת בעיירות הפיתוח, ביישובים הערבים ובשכונות. כאשר פנינו להלה מצאנו לא רק אוזן קשבת אלא נטילת חלק רציני במאבק משותף ועקבי אתנו. כך הלה עמדו לצדנו באופן רצוף ויומי עד שניצחנו במאבק נגד הפרטת בית הספר. המאבק המשותף עם הלה וחבריה הביא לקשר הדוק כאשר הם הפכו לחלק מאתנו במאבק ואנחנו הפכנו לחלק מהם. באותו זמן הלה הציעו לנו לקיים קורס הדרכה לוועדי הורים, כאשר הקורס הזה נתן לנו כלים ואופקים להתמודד עם הבעיות היומיומיות. המאבק המשותף ושיתוף הפעולה הביא אותי למצוא בית חם בארגון הלה שנתן לי את האפשרות לעזור לאנשים באזור בו אני חי.

תקוה – איך ברמה הרעיונית התחברה הפעילות שלך בהלה עם פעילות קודמת שלך?

אחמד – אדם הפעיל בחברה שהוא חי בתוכה באופן הרחב של המילה: הכפר, הקהילה, והמדינה, החינוך תופס שם מקום נכבד. אדם פעיל וחושב במגמה לתקן את החברה חובתו להיאבק בבעיות המתרחשות סביבו ומה יותר מחינוך מציין את הבעיות הללו. לכן נרתמתי למאבק לשיפור מצב החינוך היכן שיקלתי. בנערותי בכפר כאשר סיימתי את בית הספר העממי לא היה בכפר בית ספר תיכון. בתקופת הממשל הצבאי שהתקיים מקום המדינה ועד שנת 1966, נאסרה היציאה מאזור המגורים בלי אישור הממשל הצבאי. אז פנו מהקיבוץ הארצי להגשים רעיון שראשיתו לפני הקמת המדינה להקים קיבוץ משותף והציעו לנו לבוא לחברת נוער בקיבוץ. לקחו אותנו לקיבוץ יקום, והעניקו לנו שמות עבריים, לי קראו צבי. מהר מאוד למדתי שהסיסמה לציונות, סוציאליזם ואחוות עמים ריקה מתוכן ולא קיבלתי תשובה מספקת כיצד ניתן לקיימה. עברתי לעבוד כפועל בתל-אביב שם עבדו

נערים צעירים מהכפרים בעבודות בניין והשתכנו רפתות נטושות באזור יצחק. ארגנתי להם לימודים בשעות הערב ומאבקים למימוש זכויותיהם. הם למדו באזור בבית ספר אילון בשעות הערב לאחר כתבה שארגנתי בעיתון העולם הזה. מה שחשוב היא האפשרות שנתנה להם ללמוד והיחסים שהתפתחו עם נוער מקומי בן גילם.

תקוה – מה לדעתך החשיבות הגדולה בפעילות של הלה שאינה קיימת בארגונים אחרים וכיצד לדעתך הפעילות בהלה מקדמת יחסי יהודים וערבים בישראל.

אחמד - הלה נמצאת כל הזמן על מנת לתת תשובה והדרכה לכל פונה. במקביל, הלה מקיימת קורסים והשתלמויות לכל דורש ובמיוחד בשכונות, בכפרים ובעיירות הפיתוח. לבוגרי הקורסים מתקיימים סמינרים של סוף שבוע שמאחדים את ההורים. הקורסים להורים מהמקומות השונים מביאים לסולידריות סביב בעיות דומות וגיבוש דרכי מאבק שקושרים אותם מעל ומעבר לעניין של הלאומיות. באחת ההשתלמויות לא היסטורי לומר שאנחנו שכבת מאבק אחידה. לא פעם תמכנו ונתמכנו על ידי מאבקים של הקבוצות השונות.

תקוה –האם יש לך רעיונות לגבי המשך הפעילות של הלה בעתיד?

אחמד- אני מרגיש חלק מארגון הלה ולא רואה את עצמי נפרד ממנה אי פעם. הייתי מנסה לחשוב עם חברי כיצד להגיע למקורות מימון כדי לפתח ולהגדיל את הארגון על מנת להגיע לכל השכבות הנזקקות. נושא החינוך הוא הבסיס של חברה מתוקנת ונאורה. אני מקווה לשיתוף ולאיחוד הדוקים בין הלה והתאחדות ועדי ההורים הערביים הנאבקים למען אותה מטרה. הידע והניסיון של הלה יכולים לעזור להתאחדות. בסופו של דבר מדובר בהגשמת רעיון של חיים משותפים שקשור לקיום שלנו שלא ניתן לחלוקה.